

antager, man nu er —, at Forsorgen for de aandssvage er en Opgave, som Staten bør løse. Men at fortsætte ad denne Omvej ved paa bar Bund, alene ved Statens Hjælp, at oprette Anstalter under en Form, som ikke svarer til Virkeligheden, se vi ikke, at der er videre Grund til. For imidlertid ikke at forhale Tilvejebringelsen af de Pladser for aandssvage, hvortil der er Trang, ved Overvejelser, hvortil Spørgsmaalet om Aandssvagevæsenets Overgang til Staten i det hele vilde give Anledning, have vi ment at kunne undlade at stille noget Ændringsforslag. — Naar vi have sluttet os til Forslaget om, at den ny Aandssvageanstalt skal lægges ved Ribe, er det udelukkende af Hensyn til denne By. Ellers vilde vi have foretrukket et andet Sted i Jylland, og da navnlig i det nordlige Jylland, idet man jo allerede har en Anstalt i den sydlige Del af Jylland.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg kan indskrænke mig til at udtale min Tak til Udvalget for dets Tilslutning til Lovforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 2569) og Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Derpaa gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Forberedelse af Tyendelovgivningens Revision.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 537—38).

Sagen sattes under Forhandling.

Johnsen: Spørgsmaalet om Ændringer i Tyendeloven af 1854 har jo i flere Aar ofte været fremme, og paa Grund af den store Forandring i Tyendeforholdene, som Udviklingen faktisk har medført, passe

Lovens Bestemmelser i flere Henseender ikke længere. Kravet om Tyendelovens Revision lyder baade fra Husbondens og Tyendets Side om end ikke ud fra de samme Betragtninger, idet man fra Husbondernes Side finder forskellige af Bestemmelserne for lempelige, medens Tyendet mener, at der i flere Retninger trænges til mere Beskyttelse for Tyendet. Det er derfor neppe saa overmaade let her at træffe det rette, og det er forklarligt, at den højtærede Justitsminister under disse Omstændigheder har foretrukket at begynde med Nedsættelsen af en Kommission fremfor straks at skride til Udarbejdelse af Lovforslag. Jeg har derfor for saa vidt intet at erindre mod Lovforslaget, ligesom jeg heller ikke har noget at indvende mod Kommissionens Sammensætning, saaledes som den er bleven ved Ændringen i Folketinget, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Jørgensen: Jeg vil sige den højtærede Justitsminister Tak for Fremsættelsen af dette Lovforslag, som jeg tror har vakt almindelig Glæde trindt omkring i Landet. Vore Tyendeforhold have jo ikke udviklet sig, som de burde, de ere i mange Maader blevne noget løse og slappe, saaledes at der kan være al Grund til at undersøge Forholdene og se at finde Midler til at afhjælpe, hvad der i saa Henseende kan være uheldigt. Der er jo gennem Foreningerne til Præmiering af Tyendet udrettet ikke saa ganske lidt i de senere Aar, men alle disse Foreninger virke under meget smaa og tarvelige Forhold og raade kun over faa Midler. Jeg skal saaledes eksempelvis nævne Foreningen for Frederiksborg Amt, som er den største paa Landet, saa vidt jeg ved. Den raader kun over 500 Kr. om Aaret, og disse Penge maa den samle nøjsommeligt ind ved Henvendelse til Kommunerne og andre Institutioner. Med denne ringe Sum er der ikke desmindre udrettet ikke saa lidt i Retning af at bidrage til at skaffe mere stabile Forhold tilveje paa dette Omraade. Jeg vil derfor haabe, at Kommissionen, naar den bliver nedsat, vil tænke lidt paa disse Foreninger til Præmiering af Tyendet, saa at det maaske